

D 83/2009
908

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

DECIZIA NR.

Ședința publică din data de 26 octombrie 2010

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de pârâtele D.G.F.P. Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița și Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, cu sediul în București, str. Alexandru Ivasiuc, nr. 34-40, bl.4, sector 6 împotriva sentinței nr. din data de 7 mai 2010 pronunțate de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu reclamanta SC SRL, cu sediul în jud. Dâmbovița.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-pârâtă Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București reprezentată de consilier juridic Păduraru Florin și intimata-reclamantă SC SRL, prin administrator Liliac Daniel, lipsind recurenta-pârâtă D.G.F.P. Dâmbovița.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursurile se află la cel de-al doilea termen de judecată, sunt motivate și scutite de plata taxei judiciare de timbru, iar recurențele, în cuprinsul motivelor de recurs, au solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care,

Intimata-reclamantă SC SRL, prin administrator solicită acordarea cuvântului în dezbateri și depune la dosar concluzii scrise.

Curtea ia act de declarația părților prezente, verificând actele și lucrările dosarului, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Recurenta-pârâtă Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București reprezentată de consilier juridic solicită instanței admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea sentinței și pe fond respingerea acțiunii.

Se menționează că raportul de expertiză întocmit în cauză a formulat concluzii eronate și, deși au formulat obiecțiuni la raportul de expertiză, expertul desemnat nu a răspuns în mod concret solicitărilor lor și mai mult, raportul de inspecție fiscală a fost emis conform dispozițiilor legale în materie, reclamanta trebuind a fi obligată să plătească accize către stat.

Intimata-reclamantă SC SRL, prin administrator solicită instanței respingerea recursului, întrucât sentința de fond a fost dată cu respectarea legilor.

În susținerea sa menționează că accizele au fost plătite sau trebuiau plătite de către furnizorii de la care au cumpărat spre revânzare produsele accizabile, conform contractelor încheiate cu acești furnizori rezultând clar că în prețul produselor este achitată și acciza.

În acest sens în mod corect a reținut instanța de fond, că nu sunt utilizatorii finali al produsului accizat, reclamanta cumpărând produse petroliere pe care le revând altor societăți pentru încălzire și în această situație nu trebuie să plătească accize.

Se solicită respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea sentinței de la fond.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin cererea formulată la Tribunalul Dâmbovița sub nr. ... reclamanta SC ... SRL în contradictoriu cu intimații Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și ANV – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, a solicitat anularea deciziei nr. ... emisă de DGFP Dâmbovița prin care i s-a respins contestația împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. ... emisă de DJAOV Dâmbovița – Serviciul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior pentru suma totală de ... lei accize suplimentare de plată și ... lei majorări de întârziere aferente accizelor menționate.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin decizia nr. ... i s-a imputat plata sumei de ... lei accize pentru păcură și ... lei majorări, reținându-se că ar fi deținut produse accizabile pentru care nu poate face dovada plății accizelor.

Susține reclamanta că a formulat contestație împotriva acestei decizii înregistrată la DGFP Dâmbovița sub nr. ... prin care a susținut că decizia nr. ... este nelegală și netemeinică întrucât accizele au fost plătite sau trebuiau plătite de furnizorii de la care ea a cumpărat spre revânzare produsele accizabile, conform contractelor de vânzare cumpărare pe care le-a încheiat cu aceștia, așa cum a făcut dovada cu aceste contracte; prin contestație s-a mai susținut că societatea reclamantă nu este utilizatorul final al produsului accizat, ea cumpărând produsele de la furnizorii ei pe care apoi le-a revândut către alte firme, societăți, instituții care le-au folosit pentru încălzire. Astfel, reclamanta a avut numai calitatea de intermediar, furnizorii săi având obligația plății accizelor conform contractelor de vânzare cumpărare încheiate, sau utilizatorii finali, conform art. 192 alin. 6 din Legea nr. 571/2003.

Mai mult, potrivit art. 178 alin. 4 Cod fiscal, deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora, ori, la data controlului reclamanta nu deținea produsele accizabile, ci erau vândute către utilizatorii finali.

Pârâta ANV – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, a depus la dosar întâmpinare și actele care au stat la baza emiterii actului atacat, reiterând constatările consemnate în procesul verbal de control din

Prin sentința nr. pronunțată în data de 2010, Tribunalul Dâmbovița a admis acțiunea formulată de reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu intimății Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și ANV – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, a anulat decizia nr. emisă de pârâta DGFP Dâmbovița și decizia de impunere nr. emisă de pârâta DRAOV București – DJAOV Dâmbovița, luând act că

Pentru a hotărâ astfel prima instanță, în raport de concluziile raportului de specialitate efectuată în cauză, a constatat că acțiunea reclamantei este întemeiată, întrucât așa cum s-a reținut și în expertiza contabilă, în conformitate cu prevederile art. 178 alin. 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cât și ale pct. 7 alin. 4 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, în cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deținute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de 5 zile de la data la care s-a făcut constatarea.

Verificând circuitul economic de la reclamantă către antrepozit fiscal de producție a combustibilului, operator înregistrat, operat neînregistrat sau importator, expertiza a constatat că circuitul economic s-a întrerupt la furnizorii reclamantei (SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL), care în mod vădit s-au sustras de la controlul încrucișat, așa cum rezultă din actele de control menționate.

Prin urmare, nu au putut fi identificați furnizorii pentru a putea stabili proveniența produselor accizabile și nici dacă aceștia au calitatea de antrepozit fiscal, rezultând că circuitul economic s-a întrerupt la furnizorii care au vândut reclamantei produsele accizabile, care aveau astfel obligația plății accizelor, în acest sens fiind declarația reprezentantului reclamantei că nu poate face dovada plății accizelor de către furnizorii săi.

Tribunalul a constatat totodată, potrivit art. 192 alin. 6 Cod fiscal, că în cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare ori la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, iar în acest sens organele financiare nu justifică motivele de fapt și de drept pentru care au imputat reclamantei plata accizelor și majorărilor în litigiu.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele DGFP Dâmbovița și Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, ambele criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a susținut că nu poate împărtăși opinia instanței de fond, conform căreia: „neputând identifica furnizorii pentru a putea stabili proveniența produselor accizabile și nici dacă aceștia au calitatea de antrepozit fiscal, rezultând că circuitul economic s-a întrerupt la furnizorii care au vândut reclamantei produsele accizabile, care aveau astfel obligația plății accizelor, în acest sens fiind declarația reprezentantului reclamantei care nu poate

face dovada plății accizelor de către furnizorii săi”, apreciind această motivarea instanței ca o simplă afirmație, nedovedită prin acte și fiind nelegală și netemeinică.

Recurenta a precizat că acesta a fost motivul pentru care echipa de control a sancționat intimata, accizele fiind stabilite doar pentru acele tranzacții comerciale în care pe circuitul economic nu s-a putut face dovada plății accizelor (art. 178 (4) din Codul fiscal), concluzia acesteia este că circuitul a fost întrerupt la intimată.

Conform art.178 alin.(4)... deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

Pentru toate acestea se solicită admiterea cererii așa cum a formulat-o, desființarea sentinței criticate, iar pe fond respingerea cererii.

Recurenta Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, a aratat că Tribunalul Dâmbovița a pronunțat o sentința greșită deoarece se întemeiază exclusiv pe concluziile unui Raport de Expertiza care încalcă dispozițiile legale prevăzute în Codul Fiscal al României.

Se precizează că în urma unei inspecții fiscale parțiale, desfășurată în baza art. 94, alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în conformitate cu adresa Gărzii Financiare Dâmbovița nr. înregistrată la DJAOV Dâmbovița sub nr., prin care se solicita continuarea controlului inițiat și stabilirea în

întregime a obligațiilor fiscale reținute în sarcina intimă-contestatoare, vizând perioada ianuarie 2007-ianuarie 2009 s-a constatat ca reclamanta s-a aprovizionat cu produsul combustibil lichid pentru focare industriale fără a deține autorizație de antrepozit fiscal conform art. 179, alin. (10) și art. 180 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal sau autorizație de utilizator final conform pct.5^{1.3} alin. (1) și (2) din Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, că aceeași societate a achiziționat în perioada 2007-2009 cantitatea totală de ... tone combustibil lichid pentru focare industriale, din care pentru cantitatea de ... tone, că societatea nu a putut face dovada că produsul provine dintr-un antrepozit fiscal, fapt declarat în scris în timpul controlului de către reprezentantul societății, dl ... Pentru a se verifica circuitul economic al produsului accizabil combustibil lichid pentru focare industriale și proveniența lui, DJAOV Dâmbovița a solicitat controale încrucișate la DJAOV-uri din țară. În urma verificării documentelor prezentate și datorită faptului că nu s-a putut stabili circuitul economic al produsului combustibil lichid pentru focare industriale în totalitate, achiziționat de SC ... societatea nu a respectat prevederile art. 178, alin. (4), fapt ce atrage plata acestora.

Se mai arată că instanța de fond a admis efectuarea unei expertize contabile, ale cărei concluzii sunt eronate, întrucât se concluzionează că circuitul economic al produselor accizabile nu s-a întrerupt la intimată - reclamantă și aceasta nu datorează accize pentru produsele comercializate, acesta întrerupându-se la furnizorii acesteia.

Dar au dovedit că inspecția fiscală s-a desfășurat la intimată-reclamantă, acesta neputând face dovede că produsele provin dintr-un antrepozit fiscal de producție, cât și faptul că s-au plătit accizelor aferente produselor către bugetul de

stat, chiar administratorul reclamantei declarând în 26 februarie 2009 că nu poate face dovada că produsul accizabil combustibil lichid pentru focare industriale (păcura) provine dintr-un antrepozit”.

Recurenta mai învederează că în mod eronat tribunalul a reținut faptul ca „ potrivit art.192 alin.6 Cod Fiscal, în cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibila, acciza devine exigibila la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, folosit drept combustibil pentru motor sau pentru încălzire, iar în acest sens organele financiare nu justifica motivele de fapt si de drept pentru care au imputat reclamantei plata accizelor si majorările aferente acestora, întrucât motivele de drept pentru care s-au calculat accize sunt prevăzute de art.178 alin.4, art. 192 alin. (6) Legea 571/2003 privind Codul Fiscal al României si ale punctului 7 alin. (4) din HG 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal cu modificările si completările ulterioare, iar motivele de fapt sunt susținute de înscrisurile care au stat la baza întocmirii Deciziei de Impunere nr.

Se solicită amiterea recursului așa cum a fost formulat cu consecința reținerii cauzei spre reiudecare, modificare în totalitate a sentinței recurate, iar pe fond să se respingă acțiunea contestatoarei ca nefondată cu menținerea actelor administrativ fiscala ca fiind temeinice și legal încheiate.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă, precum și sub toate aspectele conform art. 304¹ Cod pr.civilă, Curtea reține că recursurile sunt fondate, potrivit considerentelor ce urmează :

Instanța de fond a interpretat greșit cauza dedusă judecării, în special dispozițiile art.178 alin.4 din Codul fiscal, respectiv intimata a deținut produse accizabile în afara antrepozitului fiscal pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrăgând plata acestora .

În acest sens prevederile art.192 alin.6 din Codul fiscal arată că în cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, ori la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Astfel, în cazul în speță intimata SC SRL a achiziționat în perioada 2007-2009 cantitatea totală de ... tone combustibil lichid pentru focare industriale, din care pentru cantitatea de ... tone nu a putut face dovada că produsul provine dintr-un antrepozit fiscal, făcându-se verificări în acest sens inclusiv al circuitului economic al produsului accizabil, combustibil lichid pentru focare industriale și proveniența lui, nu s-a putut stabili, acest circuit care a fost întrerupt la societatea intimată care datorează contravaloarea accizei respective.

Instanța de fond nu a sesizat faptul că intimata reclamantă s-a aprovizionat cu produsul combustibil lichid pentru focare industriale fără a deține autorizație de antrepozit fiscal, conform art.179 alin.10 și art.180 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal sau autorizație de utilizator final conform pct.5^{1,3} alin.1 și 2 din Normele metodologice de aplicare a codului fiscal.

În consecință proba cu expertiză financiară contabilă nu era concludentă și pertinentă, aceasta nu a elucidat cauza prezentă, instanța de fond a făcut o motivație pe o simplă afirmație , neavând în vedere textele legale incidente în speță și unde intimata reclamantă datorează contravaloarea accizelor pentru cantitatea de combustibil ce nu a fost dovedită prin acte proveniența de la un antrepozit fiscal

Față de cele precizate, Curtea, în baza dispozițiilor art. 312 Cod procedură civilă, va admite recursurile, va modifica în tot sentința și pe fond va respinge acțiunea ca neîntemeiată, în cauză fiind incident motivul de modificare prevăzut de art. 304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă.

Pentru aceste motive,

În numele legii

DECIDE

Admite recursurile declarate de pârâtele D.G.F.P. Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița și Autoritatea Națională a Vămilelor, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, cu sediul în București, str. Alexandru Ivasiuc, nr. 34-40, bl.4, sector 6 împotriva sentinței nr. 102 din data de 7 din data de 7 pronunțate de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu reclamanta SC SRL, cu sediul în com. S., jud. Dâmbovița.

Modifică în tot sentința și pe fond respinge acțiunea ca neîntemeiată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 26 octombrie 2010.

Președinte

Judecători

Grefier

Str. 1, Ana Filipa

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Red.N.T./S.A.E. - ex./ 04.11.2010

Dosar fond 4599/120/2009 - Tribunalul Dâmbovița

Jud. fond Georgeta Anton